

Oponentský posudek na diplomovou práci Barbory Hanzové Pramen Života svaté Alžběty Tomáše Štítného ze Štítného A didaktická funkce d. la

Svatá Alžběta Durynská náleží do okruhu světic vrcholného středověku, ovlivněných novými proudy zbožnosti františkánské, dominikánské i starší cisterciácké řehole. Svata Alžběta je tudíž spřízněna nejen pokrevně se svatou Anežkou Českou, ale především stejným spirituálním klimatem a všeobecně uznávanou svatostí, předpokládající po smrti následné svatořečení. Tento předpoklad se u svaté Alžběty naplnil ihned po její smrti, u Anežky až za dlouhých sedm století.

Kolegyně B Hanzová si proto vhodně zvolila za téma své diplomové práce životopis svaté Alžběty, zpracovaný jedním z hlavních protagonistů náboženské reformy předhusitských Čech Tomášem Štítným ze Štítného, který patřil k tzv. jihočeskému reformnímu okruhu. Na jeho utváření se podílely kláštery augustiniánských kanovníků v Třeboni a minoritů a klarisek v Českém Krumlově. Z dalších osobností, náležejících do tohoto okruhu je třeba zmínit probošta kapituly u Všech svatých na Pražském hradě Petra II. z Rožmberka a Jindřicha z Rožmberka, M. Vojtěcha Raňkova z Ježova a třetího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. Projevy „nové zbožnosti“ (třebaže jsme si vědomi diskusního podtextu tohoto označení) tohoto kruhu pramenily především v obnoveném studiu spisů církevních Otců, zejména sv. Augustina, jak s tím můžeme setkat právě u Tomáše Štítného.

Je tedy nesporné, že práce kolegyně Hanzové otvírá problematiku dosud málo zkoumanou (nejde jenom o text legendy) v celku starší české literární historie a v rámci legendického žánru vůbec. Z tohoto důvodu postrádám v práci obsáhlejší a zasvěcenější rozbor vývoje hagiografického žánru v předhusitském literárním údobí. Při srovnávání textu Štítného o legendy se přímo nabízí tradiční konfrontace mezi „historičtějším“ a beletrizujícím přístupem. Zde by bylo možné využít i výsledků vlastního diplomantčina motivického srovnání Štítného a Ditrichova textu a pokusit se o širší záběr legendického žánru v konfrontaci s reformními mentalitami předhusitských Čech.

Předkládaná práce vytváří dobré předpoklady k dalšímu využití výsledků srovnávání. Je třeba ocenit i vlastní překlad latinských textů a orientaci v literatuře, kterou uvádí v bibliografii. Práce splňuje požadavky, kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 15. září 2006

Doc. Ph.Dr. Jiří Hořna, CSc.